

ת"פ 27903/04/13 - מדינת ישראל נגד א פ

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 27903-04-13 מדינת ישראל נ' פ

בפני המאשימה
כב' השופטת אליאנא דניאלי
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
א פ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יסמין נוי

ב"כ הנאשם עו"ד דינה פרופס

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. בהכרעת הדין נקבע כי בתאריך 19.9.2011 בשעה 18:09 או בסמוך לכך, צעק הנאשם לעבר המתלוננת, מחצר הבניין בו הוא והמתלוננת מתגוררים - "הביטוח זה 4000 ₪, אני אשבור לך את הרכב".

טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** טענה כי במעשהו פגע הנאשם בזכותה של המתלוננת לתחושת ביטחון ושלום. נטען כי העובדה שהנאשם חזר על דברי האיום בפני שוטרת, מצביעה על כך שלנאשם אין מורא מגורמי האכיפה. כן נטען כי הנאשם יליד 1964, ולחובתו 14 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2011.

עוד נטען, כי נראה כי הסכסוך בין השניים טרם הגיע לקיצו, וכי המתלוננת חוששת חשש ממשי מפני הנאשם. הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, לא הביע חרטה ולא הפנים את הפסול במעשיו.

עמוד 1

לפיכך טענה המאשימה כי מתחם העונש הראוי בנסיבות דנן הינו ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות. מאחר שהמאשימה סברה כי עקב מוגבלות ראייה ממנה סובל הנאשם הוא לא יימצא כשיר לביצוע עבודות שירות, עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן מספר חודשים, לצד מע"ת, קנס ופיצוי למתלוננת.

4. **ב"כ הנאשם** טענה כי האיומים בהם הורשע הנאשם הינם מהרף הנמוך, שכן הופנו כלפי רכוש ולא כלפי גוף. נטען כי מדובר בסכסוך שכנים ממושך, במהלכו סבל הנאשם מהתנכלויות מצדה של המתלוננת, וכי מאחר והנאשם מכר את משאיתו, הסכסוך הגיע לסיומו שכן אין לו עוד צורך במקום חנייה, אשר בגינו התעורר הסכסוך.

כן נטען כי העבירות אשר הנאשם הורשע בביצוען בעבר אינן מאותו סוג בו הורשע הנאשם כעת, וכי מדובר בעבירות רכוש אשר אינן מלמדות על מסוכנות. נטען כי העבירה האחרונה בה הורשע בוצעה בשנת 2005, וכי מאז הארוע נשוא כתב האישום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

עוד נטען, כי בשנת 2012 עבר הנאשם אירוע מוחי אשר גרם לו לעיוורון וכיום הוא מתקיים מקצבת ביטוח לאומי.

נוכח נסיבות הארוע, העדר תיקים פתוחים, ומצבו הרפואי הנוכחי של הנאשם, עתרה ב"כ הנאשם להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

5. הנאשם בדברו לעונש הביע חרטה על מעשיו, ביקש את רחמי בית המשפט, וטען כי הטלת מאסר בפועל תיפגע קשות בו ובמשפחתו.

דין

6. **עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק.** בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, במידת הפגיעה באותם ערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. הערך החברתי אשר נפגע בעקבות מעשהו של הנאשם הינו הזכות לביטחון של האדם, הזכות לכבוד, לתחושת בטחון ולשלווה נפשו. הפסיקה עמדה פעמים רבות על החומרה שבעבירת האיומים. **בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל** נקבע:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט (PERSON'S PEACE OF MIND) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

8. באשר לנסיבות ביצוע העבירה בהתאם לס' 40ג' לחוק, הרי שבענייננו הנאשם איים על המתלוננת, שכנתו, ולא היסס לחזור על המלל המאיים גם אל מול שוטרת שנכחה במקום, ואשר התרשמה אף היא

כי מכוונת האיום שבדברים. **מהעובדה שאנשי חוק שהיו במקום לא מנעו מהנאשם מלשוב ולאיים על המתלוננת, נלמדת מידת רצינותו של האיום מבחינת הנאשם, וחוסר המורא שלו.**

לא ניתן להתעלם מטעונו הצדדים אודות כך שהאיום נעשה במסגרת סכסוך מתמשך בין הנאשם לבין המתלוננת. למותר לציין כי הנאשם נותן את הדין אך בגין העבירה בה הורשע, קרי בגין ארוע חד פעמי. אולם לא אוכל לקבל את טענת ב"כ הנאשם בטעוניה לעונש כי הנאשם ככלל הינו נעים הליכות. אין בידי להתעלם מעדות המתלוננת, בה נתתי אמון, כי בין הנאשם למתלוננת היה סכסוך מתמשך על רקע רצונו של הנאשם להחנות בשטח הסמוך לבנין. איני יכולה לקבל את טענת ההגנה באשר להתנהלות הנאשם ואופיו, נוכח תאורי המתלוננת אודות חוסר הבטחון המתמשך שחשה בביתה שלה עקב התנהגות הנאשם המתמשכת כלפיה.

עם זאת, מבלי להקל ראש ומבלי להתעלם מכך שעבירת האיומים לעולם טומנת בחובה את הסיכון כי האיומים יהפכו למעשים של ממש, הרי שכאמור בטעון ההגנה - האיום הופנה כלפי פגיעה ברכוש ולא בגוף, מדובר באישום בודד, ולפיכך מידת הפגיעה בערכים החברתיים אינה ברף הגבוה.

9. הענישה הנוהגת:

א. ברע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשתו של מבקש, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים אחת כלפי בת זוגו לשעבר, ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ב. בת"פ (שלום פ"ת) 18972-07-13 **מדינת ישראל נ' ליברכט**, הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, בהתאם להודאתו, בעבירה של איומים ברצח כלפי בת זוגו לשעבר. הנאשם נידון ל-7 וחצי חודשי מאסר בפועל.

ג. בת"פ (שלום פ"ת) 19595-07-10 **מדינת ישראל נ' טקלה**, הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של איומים ושל התנגדות למעצר. הנאשם, נעדר עבר פלילי, אשר חזר להתגורר עם המתלוננת, נדון למאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות למשך חודשיים.

ד. בת"פ (שלום פ"ת) 25356-07-12 **מדינת ישראל נ' תם**, הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי, לאחר ניהול הוכחות בעבירה של איומים, ונידון למאסר בפועל למשך 3 חודשים. כן הופעלו במצטבר 6 חודשי מאסר מותנה שהיו תלויים נגדו.

ה. בת"פ (שלום ת"א) 1333/08 **מדינת ישראל נ' יעקב קדוש**, הורשע הנאשם לאחר הבאת הראיות בעבירה של איומים, ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, וקנס בסך 3500 ₪.

ו. בת"פ (שלום רמלה) 2246/08 **מדינת ישראל נ' יאן**, הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי, בביצוע עבירת איומים ונידון ל-6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 2000 ₪.

10. בקביעת המתחם העונשי התחשבתי בטעוני הצדדים, ובהם בעתירת המאשימה, אשר חרף טעונה למתחם שהינו עד מאסר לריצוי בעבודות שירות, עתרה בפועל להשתת מאסר ממש. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובכללם העובדה כי מדובר באיום לפגיעה ברכוש, אני קובעת מתחם עונש הולם שהינו החל ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר מאסר, אשר במידת האפשר ירצו בעבודות שירות.

11. בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
לחובתו של הנאשם 14 הרשעות קודמות, הגם שהוא לא הורשע בעבר בעבירות איומים או אלימות. נדמה כי מאסרים ממושכים אותם ריצה לא מנעו ממנו לשוב ולעבור עבירה.

הנאשם לא הודה ולא לקח אחריות על מעשיו. עם זאת, שקלתי לקולא את העובדה שבשנים האחרונות לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, ואת הבעת החרטה מצידו במהלך דבריו לעונש.

שקלתי את מצבו הרפואי אשר הדרדר לאחר ביצוע העבירה. עם זאת יצוין כי אף שהנאשם נושא תעודת עיוור, הרי שבמהלך כל הדיונים לפניי לא נעזר הנאשם באמצעי עזר כלשהו, הוא מצא את דרכו אל דוכן העדים ללא קושי, נכנס לבדו אל אולם הדיונים והתנהל באולם ללא כל מגבלה. אילולא תעודת העיוור לא ניתן היה לדעת כי הנאשם מוגבל בראייתו. לפיכך, נראה כי מגבלת הראייה אינה מונעת מהנאשם התנהלות תקינה, ואין בעצם העובדה שהנאשם נושא תעודת עיוור כדי למנוע ממנו לשאת בעונש ממשי על מעשהו. ואכן, הנאשם נמצא על ידי הממונה על עבודות השירות ככשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

12. נוכח מכלול הנסיבות סבורני כי עתירת המאשימה להטיל על הנאשם מאסר של ממש אינה מתחייבת, ומנגד, נוכח נסיבות המעשה, הקושי הנפשי שנגרם למתלוננת ואשר ניכר בעת עדותה לפניי, עברו הפלילי של הנאשם וחוסר קבלת האחריות על ידו, אין מקום להסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד.

13. **אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. 3 חודשי מאסר אשר ירצו בדרך של עבודות שירות על פי קביעת הממונה ובתנאים שקבע הממונה.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור הנאשם העבירה בה הורשע.
- ג. קנס בסך 1000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.4.15.
- ד. פיצוי בסך 4000 ש"ח למתלוננת. הפיצוי ישולם עד ליום 1.3.15.

לבקשת הממונה מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בנהלי עבודות השירות - ירצה עונשו במאסר ממש.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 31.3.15 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות ברמלה.

העתק הפרוטוקול יועבר לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ב טבת תשע"ה, 13 ינואר 2015, בנוכחות הצדדים.